

06 — Neophodno zagrevanje

— Abe!

— Da, profesore?

— Nabroj mi elemente i jedinjenja koji ulaze u sastav atmosfere!

— Aaaaaa... pa, atmosfera naše planete formirala se tokom...

— Bez zavlacenja! Odgovore! Odgovore ja tražim, Abe, a ne naivna odugovlačenja! Idemo redom, čega ima najviše?

— Azota. On čini 78 procenata.

— Dobro. Idemo dalje.

— Sledi kiseonik. Njega ima 20.54 procenata.

— Veoma precizno, Abe. Dalje.

— Slede argon sa 0.93, i ugljen-dioksid sa 0.13. Neon, helijum i metan su sledeći po koncentraciji...

— U redu je Abe. Hajde da pričamo o ugljen-dioksidu. Kako se on ponaša?

— On je odgovoran za povećanje temperature površine planete u njenom kasnom razvoju. Došlo je do porasta njegove koncentracije, iako... ovaj... Naime, ugljen-dioksid se sastoji iz dva atoma...

— Opet zavlaciš Abe! Šta se trenutno dešava sa njim, kakav pravičnost je u toku?!

— Pa, sigurno je da, od kako su počela merenja, nivo ugljen-dioksida... ovaj...

— Da? Nivo radi šta?

— Opada? Opada. Da, opada!

— Hm, zvučiš malo nesigurno, ali to je tačan odgovor. Količina ugljen-dioksida se konstantno smanjuje, istina veoma sporo, najverovatnije kao posledica prirodnog regulacionog procesa, povezanog sa

klimatskim ciklusima. Neki istraživači predložili su model prema kom je njegova koncentracija bila tako visoka da život na površini planete u jednom trenutku gotovo da nije bio moguć... U redu je Abe. Dosta je bilo za danas, gotovi smo, možete ići — završio je profesor.

Abu je prišao Eb.

— Izvukao si se za ugljen-dioksid!

— Totalno! U glavi sam imao samo “raste”, “pada”, i 50/50 posto šansi. Zapamtio sam elemente i veličine, ali dalje od toga ništa nisam naučio. Znao sam da se nešto menja, ali šta tačno... dobro je, u svakom slučaju.

— Imao si ovaj put više sreće nego pameti.

— E, znaš kako mi zvone peraja za sastav atmosfere?! Kada će mi to u životu biti potrebno? — Abe se našalio, a zatim sa prijateljem isplivao iz učionice u mrak okeana.